

Preek over HC Zondag 13

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Lb. 21:1,3,4

Gebed

Schriftlezing: Kolossenzen 1:1-23

Zingen: Ps. 27:3,4,7

Tekst: Zondag 13

Preek

Zingen: Lb. 429:1,2,3

Geloofsbelijdenis: Gez. 179b

Gebed

Collecte

Zingen: Gez. 141:1,2,3

Zegen

Gehouden te: Baflo, 05-10-14 (14.30 u.)

Preek

Thema: De Zoon van Gods liefde is onze Heer

In Christus zijn wij:

- a. geliefde kinderen van God
- b. vrolijke slaven van de Heer

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

1. Geliefde kinderen van God

God de Vader houdt evenveel van zijn kinderen als van zijn Zoon, maar wel anders. Hoezo? Even nadenken!

Evenveel, dat betekent dat Gods liefde voor zijn kinderen – Dat zijn wij! Allen die oprecht geloven in Jezus Christus. – even groot is als de liefde voor zijn Zoon. En dat is onze Heer Jezus Christus

'Maar wel anders', dat komt door de andere positie van Gods Zoon en Gods kinderen. Gods Zoon is iemand anders dan Gods kinderen. Hij heeft ook een andere relatie met de Vader dan wij.

Ik zal proberen dat uit te leggen. De catechismus kan ons daarbij wellicht helpen. Hoewel de uitdrukkingen die ons leerboek gebruikt behoorlijk pittig zijn voor lezers en hoorders vandaag. Woorden krijgen in de loop van de tijd een andere kleur of roepen andere associaties op dan vroeger.

Christus is de eeuwige en natuurlijke Zoon van God. En wij zijn om Christus' wil uit genade tot Gods kinderen aangenomen. Zo zegt zondag 13 het.

Dat is wel een verschil: natuurlijke Zoon van God of aangenomen kind van God.

Vergelijk het met bloedeigen kinderen en geadopteerde kinderen in een gezin. Als het goed is houden vader en moeder van beide 'soorten' kinderen evenveel. Al kost liefde voor geadopteerde kinderen meer inspanning, vermoed ik.

Dat is bij God de Vader niet zo. Zijn liefde is goddelijk, altijd volmaakt, onveranderlijk. Want God is liefde, zegt de Bijbel. In Gods liefde is geen sprake van meer of minder. Voor de één een paar procent meer dan voor de ander. Geen kwestie van half om half.

Gods liefde is niet deelbaar of ontbindbaar in factoren. Zij is één. Zoals God één is. Je zou wel kunnen zeggen: Gedeelde liefde is dubbele liefde bij God. De liefde voor zijn Zoon gaat ook uit naar zijn kinderen, naar de mensen die in Christus geloven. Daar wordt Gods liefde niet kleiner van. Maar zij verdubbelt. Het is nu liefde in het kwadraat.

De liefde van God de Vader voor zijn Zoon is volstrekt uniek. Wederzijds is dat zo. De Zoon heeft zijn Vader ook volmaakt en onvergelijklijk lief. Dat heeft Jezus tijdens zijn leven op aarde uitgelegd en benadrukt. Vader en Zoon zijn één in hun liefde. De Christus Jezus is dan ook de Zoon van zijn liefde, zijn geliefde Zoon. Zo spreekt Paulus over hem in Kolossenzen 1:13.

"Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden." (Kol. 1:13,14)

De Vader heeft maar één Zoon van zijn liefde. Dat is dan ook Gods eniggeboren Zoon. Dat heeft dezelfde klank en waarde als: Gods geliefde Zoon. Eniggeboren, daar ligt dat unieke in. De kostbaarheid van deze Zoon voor God de Vader.

"Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde." (Mat. 3:17) Dat zei God zelf, toen Jezus net gedoopt was in de Jordaan door Johannes. Dat klonk op aarde. Johannes de Doper heeft het in elk geval zelf gehoord.

Later, op de berg van de verheerlijking, klonken die woorden opnieuw. Nu voor de orden van drie leerlingen van Jezus, Petrus, Jakobus en Johannes.

Probeer in de uitdrukking 'eniggeboren Zoon van God' dat unieke te horen, de goddelijke liefde van God. Hoe trots is deze Vader op zijn Zoon. Om het op menselijke manier te zeggen.

Een voorbeeld uit onze menselijke maatschappij kan wellicht een beetje helpen. Iemand is eigenaar van een fors familiebedrijf. En hij heeft maar één kind, een zoon. Hij komt met hem binnen in een vergadering van het personeel of van de aandeelhouders. Hij stelt dan zijn zoon aan die mensen voor. "Dit is mijn eniggeboren zoon. Hij is vanaf nu jullie directeur." Dat weet je en voel je: Pa is trots op zijn zoon. Hij is zijn oogappel. Kom niet aan hem!

Nu ga ik er even vanuit, dat het die vader er niet om te doen is zijn zoon een erebaantje te geven. Een functie waarvoor hij niet capabel is. Of dat pa zijn zoon flink over het paard getild heeft.

Deze zoon is capabel, betrouwbaar met hart voor zijn vader, hart voor de zaak en hart voor de mensen. Deze zoon is net zijn vader, vaders evenbeeld.

Betrek dit voorbeeld op God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus en we voelen iets aan van hun liefde.

We keren terug naar zondag 13.

"Waarom wordt Christus de eniggeboren Zoon van God genoemd? ... Omdat alleen Hij de eeuwige en natuurlijke Zoon van God is." De Zoon van Gods liefde. Van hem zegt Paulus in Kolossenzen 1:15:

"Beeld van God, de onzichtbare, is hij, eerstgeborene van heel de schepping:..."

Een beeld laat iets zien van een voorwerp of een persoon. God kunnen wij niet zien. Maar in Jezus Christus maakt God zichzelf zichtbaar. Aan hem kunnen we zien wie God is. De Zoon is immers sprekend zijn Vader.

Jezus zei een keer tegen Filippus en de andere leerlingen – het was bij zijn laatste pesachmaal:

"Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je me niet, Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien? Geloof je niet dat ik in de Vader ben en dat de Vader in mij is? Ik spreek niet namens mezelf

als ik tegen jullie spreek, maar de Vader die in mij blijft, doet zijn werk door mij.”
(Joh. 14:9,10)

Jezus Christus, Gods Zoon, is het evenbeeld van zijn Vader. Hij maakt zijn Vader bekend en vertegenwoordigt Hem op aarde. Johannes vatte dat onderwijs van Jezus samen in het eerste hoofdstuk van zijn boek.

“Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft hem doen kennen.” (Joh. 1:18)

Jezus Christus is de Zoon aan Vaders hart. Ook de Zoon naar Vaders hart, de Zoon van Vaders liefde. Hij alleen.

En wij dan? Dat vraagt de leerling in zondag 13. *“Wij zijn toch ook Gods kinderen?”* Dat klinkt als: “Zijn wij even niet in beeld als het over de Zoon van God gaat? Jezus is de Zoon van God. Maar wij dan, wij die in hem geloven en die bij hem horen? Zijn wij dan geen kinderen van God?”

De catechismus geeft stem aan een gevoel van teleurstelling. Iets zwakker gezegd: een gevoel van verlegenheid.

Als het om Gods Zoon gaat, blijven wij dan op een afstand van Gods hart en van Vaders liefde? Maar wij zijn toch ook Gods kinderen? Dat zegt de HEER toch zelf? Houdt de Vader wel van ons? Of zijn we voor Hem tweederangs kinderen en moeten we genoeg nemen met minder liefde van Gods eniggeboren Zoon?

Zeker niet! Christus alleen is *“de eeuwige en natuurlijke Zoon van God. Maar wij zijn om Christus’ wil uit genade tot Gods kinderen aangenomen.”*

Zo zegt de catechismus het.

Bij God zijn aangenomen kinderen geen tweederangs kinderen. Zij zijn evengoed echte kinderen van God, naar wie zijn liefde volledig uitgaat. Wij hoeven het niet te doen met minder liefde dan Christus.

Dat kan niet eens, want dan zou God zichzelf niet meer zijn. De Zoon ook niet trouwens. God kan zichzelf niet verloochenen.

Luister eens naar de woorden van Jezus in misschien wel het allerbekendste vers uit de Bijbel. En zeker een van de mooiste.

“Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.” (Joh. 3:16)

Daar heb je weer Gods enige / eniggeboren Zoon. Hem geeft God om ieder die in Hem gelooft eeuwig leven te schenken. Om Gods kinderen – en zelfs de wereld – te redden uit de macht van de zonde en de dood. Het allerliefste dat God heeft, zijn enige Zoon, geeft God in de dood voor een verloren wereld.

Als dat geen liefde is...

Paulus schrijft in Romeinen 5:8-11:

“Maar God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Des te zekerder is het dus dat wij, nu we door zijn dood zijn vrijgesproken, dankzij hem zullen worden gered en niet veroordeeld. Werden we in

de tijd dat we nog Gods vijanden waren al met hem verzoend door de dood van zijn Zoon, des te zekerder is het dat wij, nu we met hem zijn verzoend, worden gered door diens leven. En meer nog, dat wij God prijzen danken we aan onze Heer Jezus Christus, door wie we nu al met God zijn verzoend."

Zo lief heeft God ons, dat Hij zijn geliefde Zoon voor ons overgaf in de verschrikkelijke dood aan het kruis. Bij het avondmaal wordt dat zichtbaar gemaakt in de tekenen van gebroken brood en vergoten wijn.

Het gaat hier om de volle liefde van de Vader en de Zoon.

Dus nooit meer denken, dat Gods liefde voor u op een minder plan of een lagere trede staat dan de liefde voor zijn Zoon. Omwille van deze gekruisigde Christus zijn wij tot Gods kinderen aangenomen. In Hem zijn wij echt geliefde kinderen van God. Niets minder!

2. Vrolijke slaven van de Heer

Vrolijke slaven. Dat zien we niet zo snel voor ons. Vrolijkheid en slavernij, die beide begrippen sluiten elkaar uit in onze beleving. Het past niet bij elkaar.

Slavernij heeft voor ons per definitie een negatieve kleur. We zien voor ons de zwarte slaven uit Afrika. We denken aan de Negerhut van Oom Tom. We horen de zweepknallen over de ruggen van de galeislaven in het Europa van de 16^e eeuw. We horen de kinderen van Abraham zuchten onder de slavernij in Egypte. En dan hebben we het nog maar niet over de mensenhandelaars van onze tijd.

En als je verslaafd bent aan alcohol, drugs, nicotine of de gokautomaat, dan hebben we daar – zacht gezegd – ook geen goed gevoel bij.

Inderdaad, slavernij is verschrikkelijk. Dit soort slavernij in elk geval wel. En meer nog de slavernij van de duivel, de zonde en de dood.

Maar dat voelen wij mensen niet direct zo. De boze weet namelijk zijn slavernij als zeer aantrekkelijk te presenteren. De zonde doet zich liefdallig en aangenaam voor. Maar ondertussen sleept ze je naar de dood en de ondergang.

Tenzij je gered wordt... Bevrijd uit de macht van de duivel en de duisternis.

Dat doet de Heer bij zijn volk, bij zijn kinderen, bij allen die in God en in Christus geloven. Denk nog maar even weer aan de woorden uit Johannes 3:16.

Paulus schrijft over die verlossing in Kolossenzen 1:13,14:

"Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht, de vergeving van onze zonden."

Hier blijkt hoeveel verlossing en vergeving van de zonden met elkaar te maken hebben. Ze zijn praktisch synoniem in de woorden van Paulus. Verlossing betekent, dat God onze zonden wegdoet. In Christus, de Zoon van Gods liefde.

In vers 19 en 20 spreekt Paulus dan over de verzoening door het bloed van Christus. Voor ons.

"in hem (= in Christus) heeft heel de volheid willen wonen en door hem en voor hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis."

Verlossing / redding betekent ook dat je van heer verandert, door Gods toedoen. God zet je over in een ander koninkrijk. Hij haalt je door Christus weg uit de macht van de duisternis en plaatst je over in het koninkrijk van de Zoon van zijn liefde. Dat wil zeggen: God maakt zijn geliefde Zoon koning over jou. Hij geeft jou aan Hem als jouw nieuwe Heer. Die heeft het vanaf dat moment over jou te zeggen. Daar wordt je niet slechter van. De macht van de duisternis wordt gebroken. Je wordt bevrijd uit de slavernij van de duivel, de zonde en de dood. Je krijgt in Christus een andere eigenaar. Je gaat over in andere handen. Want er is voor ons betaald met de duurste prijs die er op aarde ooit betaald is: het kostbare bloed van onze Heer Jezus Christus, de Zoon van Gods liefde. En dat voor mensen, die vijanden van God waren.

De Heer doet dat zelf, ons redden. God redt door Jezus Christus. Je kunt dat beide zeggen: God redt en Christus redt. Wat een eenheid tussen de Vader en de Zoon in de verbondenheid van de Heilige Geest.

Verlossing is verandering van Heer en van koninkrijk. Je gaat over in de handen van de Heer Jezus Christus. Om Hem lief te hebben, te dienen en te gehoorzamen. Als geliefde kinderen van God worden wij dienaren van Jezus Christus, slaven van de Heer.

Zo noemt Paulus dat verschillende keren in zijn brief. Hij rekt zichzelf ook tot die slaven. Deze dienst benaamt hem niet, maakt hem niet angstig. Hij is met vreugde knecht van de Heer.

Deze dienst is een vrolijke slavernij. Want het is de slavernij van het kindschap. Kind van God ben je en dienaar van de Heer Jezus. Dat is toch een vreugdevolle, vrolijke combinatie, nietwaar?

Kruiperigheid past niet bij deze Heer. Wel liefde en liefdedienst uit dankbaarheid. Paulus schrijft aan de Kolossenzen:

"Daarom bidden wij onophoudelijk voor u, vanaf de dag dat we dat gehoord hebben. We vragen dat u Gods wil ten volle mag leren kennen door de wijsheid en het inzicht die zijn Geest u schenkt. Dan zult u leven zoals het past tegenover de Heer, hem volkomen welgevallig. U zult vrucht dragen door al het goede dat u doet, uw kennis van God zal groeien." (Kol. 1:9,10)

De Heer, onze Eigenaar, dienen dat is leven zoals past tegenover Hem. Niet mopperig, maar dankbaar als geredde kinderen van God. Als vrolijke slaven van de milde Heer, die graag hun leven aan Hem geven. Want ze delen samen met hun Heer volop in de liefde van God. Samen met al Gods kinderen.

Op één ding uit antwoord 34 wil ik nog even de aandacht vestigen. U herkent in dit antwoord onmiddellijk antwoord 1 van de catechismus. Grotendeels dezelfde formulering.

Eén verschil. In antwoord 1 ben 'ik' aan het woord, eerste persoon enkelvoud. In antwoord 34 zijn 'wij' aan het woord, eerste persoon meervoud. Jezus Christus is ónze Heer. Hij heeft óns verlost en tot zijn eigendom gemaakt.

Hier komt de gemeente in beeld, het volk van God, de gemeenschap van gelovigen. God redt geen losse individuen, maar een volk. In die gemeenschap worden wij gered.

Door de geloofsband met onze Heer Jezus Christus hebben wij ook een liefdesband met elkaar, zijn we broers en zusters in Christus. Samen in het geloof geliefde kinderen van God. Samen vrolijke slaven van deze Heer. Om Hem te dienen. Want de Zoon van Gods liefde is onze Heer.

Amen.